

го въ града Котелъ, кждѣто имало по онова врѣме добро училище. Тамъ се училъ при учителя Доброплодный, отъ когото изучилъ и гърцки езикъ. Щомъ свършилъ Котленското училище, Филаретовъ станълъ учителъ въ гр. Шуменъ. Това било въ 1846 година. Тамъ ималъ отъ начало 30-40 ученика, които училъ по гърцки, та и нищо не не разбирали. Училището служило и за живѣлище на учителя. Като видѣлъ Филаретовъ, че само на гърцки го ученицитѣ не разбиратъ, променилъ до тогавашното учение: пакъ ги училъ на гърцки, но съ прѣводъ на български. Ученицитѣ наченжли да разбиратъ и бързо да напрѣдватъ. Той възбудилъ у тѣхъ любознанието, а поради добротата, кротостъта и трудолюбието му го обикнали и всичкитѣ граждане. Скоро при него се стекли много ученици.

Училището се състояло отъ тъмни, ниски, влажни стаи, та само зимѣ отъ нѣмай кждѣ се прѣподавало въ него. А лѣтѣ на двора, подъ сѣнката на една голѣма круша, постилали нѣколко рогозини, на които наседвали ученицитѣ, а срѣдъ тѣхъ и учителя на столъ. Така Филаретовъ разправялъ, а ученицитѣ му слушали.

Въ Шуменъ учителствувалъ до 1848 година, а послѣ напустнжалъ учителството и отишълъ въ Руссия още да се учи. Когато се раздѣлялъ съ Шуменци било много тържествено. Излѣзли всичкитѣ му ученици и граждане и съ насълзени очи го испратили до край града.

Бъ Руссия Филаретовъ свършилъ висшето училище въ г. Москва, кждѣто го издържалъ единъ добъръ българинъ отъ г. София — Денкоглу. Като свършилъ висшето училище, завърнжалъ се въ България и станжалъ пакъ учителъ